

Magt, magtesløshed og bøn i en corona-tid.

Vi mennesker sætter pris på magt. Ikke fordi vi er magtmennesker i ordets negative betydning, men fordi det betyder noget for os at have indflydelse på vort eget liv. Indflydelse på tilrettelæggelse og indhold af éns arbejde giver stor tilfredsstillelse. Magt og indflydelse øger glæden ved og oplevelsen af mening med arbejdet.

Lige nu i denne coronatid er den magt og indflydelse sat ud af spillet.

Nogen er hjemsendt fra arbejde og skal forsøge at arbejde hjemmefra, samtidig med at de skal passe deres hjemsendte børn.

Nogen er fyret og kan frygte for både økonomi og fremtidigt arbejde.

Nogen skal lymoskoles til vitale opgaver i sundhedsvæsenet, samtidig med at de frygter at blive smittet eller selv at smitte andre.

Nogen ser deres livsværk som selvstændigt erhvervsdrivende på randen af konkurs.

Ingen har magt over den situation vi er kommet i.

Ingen ved hvor lang tid, den varer.

Ingen ved, hvordan det bliver bagefter.

Vi prøver at holde fast i samfundssindet for dog at komme igennem krisen og kunne se hinanden i øjnene igen bagefter.

Det er rørende, hvor mange pensionerede sygeplejersker og læger, der frivilligt har meldt sig som aflastende personale. Igen: De havde magt til at vælge og de har valgt at melde sig. De har haft indflydelse på beslutningen.

Nogle ældre har selv valgt at gå i isolation. De børnebørn, de plejede at passe, får ikke længere lov til at komme på besøg. Jeg siger ikke, at man ikke kan blive kulret af at gå i selvvalgt isolation. Men det gør en forskel at den er selvvalgt, for så har man også friheden til at bryde den.

Men en række mennesker har ikke den valgmulighed, den frihed, den magt og indflydelse. De er blevet sat i karantæne, sat i isolation hjemme eller på sygehus.

Isolation og magtesløshed er blevet et vilkår. Et samfund, der normalt hylder foretagsomhed og udadvendthed, henstiller nu til afstand.

Kan der komme noget godt ud af den magtesløshed og isolation? Kan hjemsendthed blive til hjemlig eftertænksomhed?

Når vi er magtesløse og ikke længere har indflydelse på vores hverdagsliv og arbejde.

Når vi ikke længere kan gøre det vi plejer og have fysisk kontakt med andre.

Så er der stadig noget vi kan gøre – nemlig at bede.

At bede er et valg. Vi kan vælge at bede. Det er en måde at have indflydelse på den situation vi ellers overhovedet ikke har magt over.

Når vi bliver konfronteret med grænsen for vor magt giver det mening at henvende sig til Gud som vor Far i himlen, "for dit er riget, magten og æren i al evighed."

Lægge alting i Guds hænder og lade ham bære det vi ikke selv kan bære.

Vi kan f.eks. bede:

Gud!

*Vi beder dig stoppe coronasmitten,
så der ikke er flere, der bliver syge
så der ikke er flere, der dør.*

*Vi beder for alle politikere, sundhedsmyndigheder og politi.
Hele tiden må de tage beslutninger, som de er overbevist om er til gavn for hele det danske folk.
Vær du med dem i denne svære tid.*

*Vi beder for sygeplejersker, læger, social-og sundhedshjælpere og -assistenter, hjemmehjælpere,
plejepersonale, rengøringsassistenter, som gør alt for at passe på de syge, gamle og svage. De
lever med frygten for at bringe sygdom med på arbejde. Vær du med dem og deres familier i denne
svære tid.*

*Vi beder for børnene, som hellere vil afsted og lege med deres kammerater end være hjemme med
mor og far.*

Vi beder for forældre, der både skal passe børn og arbejde hjemmefra.

*Vi beder for de unge, som er vant til at gå i skole, studere, færdes frit og feste mange sammen
Indgyd håb og tålmodighed: Det ender godt - vi ved bare ikke hvornår!*

Vi beder for de selvstændigt erhvervsdrivende, som ser deres forretning smuldre.

*Vi beder for dem, der sidder ene, og nu ikke får et eneste besøg. Vær du med dem i denne svære
tid, og gør os opfindsomme i vores kontakt til dem.*

*Vi beder for dem der skammer sig over, at de har smittet andre – lad dem vide, at du er tilgivelsens
Herre, og du skænker endnu en dag, hvor det er tid til at holde sig hjemme, holde afstand, vaske
hænder og hoste i ærmet og leve det liv, der er muligt.*

Vi takker for foråret.

Fuglenes sang.

Solskinstimer.

Udsprungne blomster, buske og træer.

Tak for disse livstegn og vidnesbyrd om, at noget er stærkere end sygdom og død.

Vi takker for omsorg fra uventet kant.

For smilet og vinket fra den ukendte.

For telefonopkaldet.

For hjælp til indkøb.

*Vi takker dig for, at vi lever i Danmark – et land præget af tillid, hvor vi samarbejder om at komme
igennem krisetider som denne.*

*Vor Fader, du som er i himlene!
Helliget blive dit navn,
komme dit rige,
ske din vilje
som i himlen således også på jorden;
giv os i dag vort daglige brød,
og forlad os vor skyld
som også vi forlader vore skyldnere,
og led os ikke ind i fristelse,
men fri os fra det onde.
For dit er riget, magten og æren i evighed. AMEN*